

anden Side ved Behandlingen af Lovforslaget, nemlig Betæneligheder, der grundede sig paa en Sammenstilling mellem de forskellige sociale Love, de forskellige Børnelove. Af dette Hensyn skulde der rejses Vanskeligheder for at gennemføre dette Lovforslag ogsaa i Aar, og særlig pegede det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) — jeg tror for øvrigt ogsaa, det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) har været inde paa det — paa Loven om Børn, fødte udenfor Ægteskab, en Lov, som Landstinget har ydet sin gode Medvirkning til. Denne Lov synes man nu, at man skal lave om, man har fundet, at man har strakt sig for vidt paa dette Omraade. Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) kom endogsaa i Fjor med et betegnende Udtryk om, at denne Lov næsten havde ført til, at en Pige med 3—4 Børn født udenfor Ægteskab var et godt Parti. Det forundrer mig rigtignok, at det ærede Medlem kunde komme med en slig Udtalelse, thi som kommunalkyndig Mand maa han jo vide, at hvis man virkelig skaffer denne Pige en Mand, hjælper man med det samme Kommunen af med en Udgift, thi saa bliver det den, der tager Pigen, som faar Udgiften, og Kommunen bliver fri; det er i Virkeligheden en snild Maade til at fri Kommunen for Udgiften. For øvrigt tror jeg ikke, at mange vilde staa sig ved, selv med en Understøttelse af 70 Kr. aarligt pr. Barn, at gaa ind til at være Forsørger for 3—4 Børn. Som sagt, Følgen vil i Virkeligheden blive, at Kommunen bliver fri for Udgiften til Børnene, hvis man bringer disse gode Partier i Stand.

Jeg vil nu haabe, at disse Betæneligheder med Hensyn til at bringe den øvrige sociale Lovgivning i Overensstemmelse med det her foreliggende Lovforslag maa svinde bort, og at man under Behandlingen her maa komme til det Resultat, at det lille Flertal her i Landstinget ikke vil kunne hindre Gennemførelsen af det Forslag, her foreligger, et Forslag, som Folketinget enstemmigt har vedtaget, og som ude i Landet har fundet en Tilslutning som ikke mange andre Lovforslag. Flertallet kan maaske sinke det, men jeg haaber, at det vil blive gennemført, og jeg anbefaler Lovforslaget paa det bedste.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger, men der er dog enkelte Udtalelser, navnlig af det ærede 5te Medlem for 2den

Kreds (Piper) og det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), som giver mig Anledning til nogle faa Bemærkninger.

Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds begyndte med at gøre opmærksom paa, at saaledes som Lovforslaget foreligger her, og som det forelaa her i Fjor, var det i høj Grad i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Loven om Alderdomsunderstøttelse, medens det ærede Medlem indrømmede, at saaledes som det i sin Tid blev fremsat af mig i Folketinget, var der ikke saa stor Overensstemmelse til Stede. Til en vis Grad kan det ærede Medlem maaske have Ret, men jeg maa dog gøre det ærede Medlem og Tinget i sin Almindelighed opmærksom paa, at der er en ret betydelig Forskel mellem Alderdomsunderstøttelsesloven og Lovforslaget her, saaledes som det nu foreligger for Tinget. Jeg siger her til Bestemmelsen i Begyndelsen af § 4, hvor det hedder: „Underholdsbidraget kan i Løbet af Barnets Leveaar forhøjes, nedsættes eller helt bortfalde under Hensyn til stedfunden Forandring i Forsørgerens økonomiske Vilkaar“. Der ligger deri — og det er for Resten ogsaa i sin Tid fremhævet i Bemærkningerne til Lovforslaget, at naar der en Gang for et Barn er fastsat et vist Underholdsbidrag, skal det blive staaende for det paagældende Barns Vedkommende, indtil det har fyldt de 14 Aar. Dette staaer i Modsætning til Alderdomsunderstøttelsen, hvor det endogsaa sker — det kender det ærede 5te Medlem for 2den Kreds som Kommunalmand sikkert Eksempler paa —, at der i samme Aar fremkommer fornyet Ansøgning om Forhøjelse af paagældende Alderdomsunderstøttelse. Det kan der slet ikke være Tale om her. Det er en Selvfølge, at der virkelig skal være foregaaet en Forandring i den paagældende Enkes økonomiske Stilling af en saadan Art, at det kan siges, at der paakræves en Forhøjelse eller en Nedsættelse af Bidraget. Det er en Selvfølge, at jeg anser det, jeg foreslog, hvor det var Amtmanden i Forening med 2 Mænd, der fastsatte Bidraget og udfærdigede Resolution for det, for at være en stor Betyggelse for, at naar der en Gang var fastsat et Bidrag, vilde det ogsaa blive staaende, og saa skulde der, om jeg saa maa sige, ekstraordinært store Forandringer til i den paagældendes Stilling for i det hele taget at gaa til en Forandring af en i sin Tid i Henhold til Loven udfærdiget Resolution om Underholdsbidrag for det paagældende Barn. Men selv med den Affattelse, som her foreligger, hæv-